Metoda iteracyjna Schulza do odwracania macierzy kwadratowej.

Kamil Michalak

Analiza Numeryczna (M) - Zadanie P3.12

1 Wstęp

1.1 Treść zadania

Niech A będzie macierzą nie
osobliwą oraz niech $\{X_k\}$ dla $k=0,1,\dots$ będzie ciągiem macierzy spełniających

$$X_{k+1} = X_k + X_k(I - AX_k),$$

gdzie I jest macierzą jednostkową. Udowodnij, że:

- a) przy założeniu $||I AX_0|| < 1$, gdzie $||\cdot||$ jest normą macierzową indukowaną przez normę wektorową, zachodzi zbieżność $\{X_k\}$ do A^{-1} . Ponadto, dla $E_k := I AX_k$, pokaż że $E_k + 1 = E_k E_k$;
- b) Powyższa metoda jest lokalnie zbieżna kwadratowo
- c) Przy założeniu $AX_0 = X_0A$ zachodzi $AX_k = X_kA$ dla $k \ge 0$

Na podstawie wybranych macierzy A, sprawdź działanie powyższej metody iteracyjnej Schulza w praktyce. W jaki sposób wybrać X_0 ? Czy metoda jest szybsza niż znane metody bezpośrednie odwracania macierzy?

1.2 Dane techniczne

Wszystkie programy wykorzystywane w eksperymentach zaprogramowałem w języku Julia, w wersji 1.0.1. Do obliczeń wykorzystywałem liczby zmiennoprzecinkowe Float64. Obliczenia przeprowadziłem na komputerze z procesorem Intel Core i5 i 8 GB pamięci RAM.

2 Normy - definicje

2.1 Norma wektorowa

Definicja 1. Normą wektorową nazywamy nieujemną funkcję rzeczywistą $||\cdot||$, określoną w przestrzeni R^n , o następujących własnościach:

$$\forall_{x \in R^n \setminus \{\theta\}} ||x|| > 0;$$

$$\forall_{x \in R^n} \forall_{\alpha \in R} ||\alpha x|| = ||\alpha|| ||x||$$

$$\forall_{x,y \in R^n} ||x + y|| \le ||x|| + ||y||$$

Najpopularniejsze normy wektorowe są definiowane następująco $(x = [x_1, x_2, ..., x_n]^T)$

$$||x||_1 = |x_1| + \dots + |x_n|$$

 $||x||_2 = \sqrt{x_1^2 + \dots + x_n^2}$
 $||x||_{\infty} = \max_{1 \le i \le n} |x_i|$

2.2 Norma macierzowa

Definicja 2. Normą macierzy nazywamy nieujemną funkcję rzeczywistą $||\cdot||$, określoną w przestrzeni liniowej $R^{n\times n}$ wszystkich macierzy kwadratowych stopnia n, o następujących własnościach:

$$\begin{split} \forall_{A \in R^{n \times n} \setminus \{\Theta\}} ||A|| &> 0 \\ \forall_{A \in R^{n \times n}} \forall_{\alpha \in R} ||\alpha A|| &= ||\alpha|| ||A|| \\ \forall_{A,B \in R^{n \times n}} ||A + B|| &\leq ||A|| + ||B|| \\ \forall_{A,B \in R^{n \times n}} ||AB|| &\leq ||A|| ||B|| \end{split}$$

Norma macierzowa jest **indukowana** przez normę wetkorową jeśli zachodzi równość

$$||A|| = \sup_{x \in R^n \setminus \{\theta\}} \frac{||Ax||}{||x||}.$$

Najpopularniejsze normy indukowane to

$$||A||_1 = \max_{1 \le j \le n} \sum_{i=1}^n |a_{i,j}|$$
$$||A||_{\infty} = \max_{1 \le i \le n} \sum_{j=1}^n |a_{i,j}|$$
$$||A||_2 = \sqrt{\varrho(A^T A)}$$

Gdzie $\varrho(A^TA)$ jest największą wartością własną macierzy A^TA (λ jest wartością własną macierzy M jeśli istnieje wektor v taki, że $Mv = \lambda v$).

3 Dowody twierdzeń

Twierdzenie 1. Jeśli $||I-AX_0||<1$ to metoda Schulza jest zbieżna do A^{-1}

Dowód: Niech $E_k = I - AX_k$. Wtedy

$$E_{k+1} = I - AX_{k+1} = I - A[X_k + X_k(I - AX_k)] =$$

$$= I - AX_k - AX_k(I - AX_k) = I - AX_k - AX_kE_k =$$

$$= E_k - AX_kE_k = E_k(I - AX_k) = E_k^2$$

$$E_{k+1} = E_k^2$$
oraz $||E_0|| < 1$ Zatem

$$||E_0|| > ||E_1|| > \dots > ||E_k|| > ||E_{k+1}|| > \dots$$

Więc

$$\lim_{k \to \infty} ||E_k|| = 0$$

$$\lim_{k \to \infty} ||I - AX_k|| = 0$$

$$\lim_{k \to \infty} AX_k = I$$

$$\lim_{k \to \infty} X_k = A^{-1}$$

Co kończy dowód.

Twierdzenie 2. Niech $E_k = I - AX_k$. Wtedy $E_{k+1} = E_k E_k$.

Dowód:

$$E_k E_k = (I - AX_k)(I - AX_k) = I - AX_k - AX_k(I - AX_k) = I - A(X_k + X_k(I - AX_k)) = I - AX_{k+1} = E_{k+1}$$

Twierdzenie 3. Metoda Schulza jest lokalnie zbieżna kwadratowo.

Dowód: Niech $\varepsilon_k = A^{-1} - X_k$. Wtedy zachodzi

$$E_{k+1} = E_k^2$$

$$I - AX_{k+1} = (I - AX_k)^2$$

$$A\varepsilon_{k+1} = (A\varepsilon_k)^2$$

$$\varepsilon_{k+1} = \varepsilon_k A\varepsilon_k$$

$$||\varepsilon_{k+1}|| \leq ||A|| ||\varepsilon_k||^2$$

Zatem

$$\lim_{k \to \infty} \frac{||X_{k+1} - A^{-1}||}{||X_k - A^{-1}||} = C,$$

gdzie $C \in (0, ||A||]$, co kończy dowód.

Twierdzenie 4. Przy założeniu $AX_0 = X_0A$ zachodzi $AX_k = X_kA$ dla $k \geqslant 0$

Dowód: Przeprowadźmy dowód indukcyjny. Podstawa indukcji zawiera się w założeniu twierdzenia. Załóżmy, że dla pewnego k twierdzenie zachodzi. Wtedy dla k+1 mamy

$$AX_{k+1} = A(X_k + X_k(I - AX_k)) = AX_k + AX_k(I - AX_k) =$$

$$= X_k A + X_k A(I - AX_k) = X_k A + X_k A + X_k A A X_k =$$

$$= X_k A + X_k A + X_k A X_k A = X_k A + X_k (A - AX_k A) =$$

$$= (X_k + X_k (I - AX_k)) A = X_{k+1} A$$

Co kończy dowód.

4 Implementacja metody Schulza w Julii

Implementacja metody wygląda następująco (wersja dla określonej liczby iteracji).

```
function Schulz(A,X0,n)
    I := one(A)
    X := X0
    for i := 1:n
        X := X + X*(I - A*X)
    return X
```

Gdzie A - macierz, której odwrotność znajdujemy, I-macierz jednostkowa. Poniższa wersja oblicza macierz odwrotną z zadaną dokładnością

```
function Schulz2(A,X0,epsilon)
    I := one(A)
    X = X0
    while norm_inf(I-A*X)>epsilon
    X := X + X*(I - A*X)
    return X
```

4.1 Wybór X_0

W [1] Mamy podane różne sposoby wyboru X0. Przykładowo

$$X_0 = \frac{A}{||A||_{\infty}^2}$$

Z czego wynika

$$\frac{||X_0||_{\infty}}{||A^{-1}||_{\infty}} = \frac{||A||_{\infty}}{||A||_{\infty}^2 ||A^{-1}||_{\infty}}$$

Ponieważ $||A||||A^{-1}|| \geqslant ||I|| = 1$, więc

$$\frac{||X_0||_{\infty}}{||A^{-1}||_{\infty}} = \frac{1}{||A||_{\infty}||A^{-1}||_{\infty}} \le 1$$

Co sugeruje, że dla $X_0 = \frac{A}{\|A\|_{\infty}^2}$ metoda będzie prawie zawsze zbieżna. Inne możliwe sposoby wyboru X_0 :

- $\bullet \quad \frac{A}{||A||_{\infty}^2}$
- $\bullet \quad \frac{A^T}{n||A||_1||A||_{\infty}}$
- $\bullet \quad \frac{A^T}{||A||_2^2}$
- $diag(\frac{1}{a_{1,1}}, \frac{1}{a_{2,2}}, ..., \frac{1}{a_{n,n}})$

4.2 Działanie metody na przykładowej macierzy.

Weźmy macierz A.

$$A = \left[\begin{array}{cc} 1.0 & 2.0 \\ 3.0 & 4.0 \end{array} \right]$$

Niech

$$X_0 = \frac{A^T}{||A||_2^2} = \begin{bmatrix} 0.0334828 & 0.100448 \\ 0.0669656 & 0.133931 \end{bmatrix}$$

Macierz X_k w kolejnych iteracjach prezentuje się następująco.

$$X_2 = \begin{bmatrix} 0.00624849 & 0.112496 \\ 0.0861582 & 0.125441 \end{bmatrix}$$

$$X_5 = \begin{bmatrix} -0.230988 & 0.217442 \\ 0.253343 & 0.0514833 \end{bmatrix}$$

$$X_{10} = \begin{bmatrix} -1.97952 & 0.990938 \\ 1.48556 & -0.493614 \end{bmatrix}$$

$$X_{15} = \begin{bmatrix} -2.0 & 1.0 \\ 1.5 & -0.5 \end{bmatrix} = A^{-1}$$

5 Porównanie metody Schulza z bezpośrednimi metodami odwracania macierzy, testy

5.1 Eliminacja Gaussa - opis metody

Do bezpośredniego odwracania macierzy możemy wykorzystać zmodyfikowaną eliminację Gaussa. Standardowo służy ona do rozwiązywania układów równań Ax = b. Problem odwrócenia macierzy $n \times n$ możemy sprowadzić do problemu rozwiązania n układów równań $Ax_i = v_i$ gdzie x_i to i-ta kolumna macierzy A^{-1} a v_i to i-ta kolumna macierzy jednostkowej (z jedynką na i-tej współrzędnej i zerami w pozostałych miejscach).

Definicja 3 (Macierz trójkątna górna (dolna)). *Macierz* $A = [a_{i,j}] \in R^{n \times n}$ nazywamy trójkątną górną (dolną), jeśli $a_{i,j} = 0$ dla i > j (i < j)

Definicja 4 (Macierz schodkowa). *Macierz schodkowa – macierz, której* pierwsze niezerowe elementy kolejnych niezerowych wierszy znajdują się w coraz dalszych kolumnach, a wiersze zerowe umieszczone są najniżej.

Definicja 5 (Operacje elementarne). Następujące operacje elementarne przekształcają dany układ w układ do niego równoważny, czyli układ o tym samym zbiorze rozwiązań co wyjściowy:

- dodanie do równania innego równania pomnożonego przez liczbę,
- zamiana dwóch równań miejscami,
- pomnożenie równania przez liczbę różną od zera (w ogólności: odwracalną).

Żeby obliczyć układ równań Ax = b sprowadzamy macierz [A|b] do postaci górnotrójkątnej za pomocą operacji elementarnych na wierszach i rozwiązujemy kolejne równania od dołu macierzy. Żeby obliczyć macierz A^{-1} sprowadzamy do postaci schodkowej macierz [A|I] i rozwiązujemy n prostych układów równań.

5.2 Implementacja metody eliminacji Gaussa

```
function Gauss(M)
  rows := size(M,1)
  factor := 1
  A := [M one(M)] //one(M) - macierz jednostkowa o wymiarach M
  for j := 1,...,rows
      for i := j+1,...,rows
      factor = -A[i,j]/A[j,j]
      for k:=1,...,2*rows
```

```
A[i,k] := A[i,k] + A[j,k] * factor
U := A[:,1:rows]
I := A[:,(rows+1):end]
res = zero(I) //zerowa macierz n x n
for j := 1...rows
    for i := rows,rows-1,...,1
        res[i,j] = I[i,j]
        for k = (i+1),...,rows
        res[i,j] -= U[i,k]*res[k,j]
        res[i,j] /=U[i,i]
return res
```

5.3 Testy

Losowa macierz M rozmiaru 1000x1000 z wartościami z przedziału (0,1], liczba iteracji i dokładność w funkcjach Schulz() i Schulz2 dobrane tak, żeby ich dokładność była podobna do dokładności funkcji gauss() ($||AX_{end}||_{\infty} \in (1-10^{-6},1+10^{-6}), X_0 = \frac{M^T}{||M||_2^2}$

- Czas wykonania procedury Gauss() 21,17s
- Czas wykonania procedury Schulz() 3,71s
- Czas wykonania procedury Schulz2() 5,57s

Macierz 100 x 100 z wartościami z przedziału $(0,100).X_0 = \frac{M^T}{n||M||_1||M||_{\infty}}$

- Czas wykonania procedury Gauss (M) 0.023s
- Czas wykonania procedury Schulz (M, X0,50) 0.019s
- Czas wykonania procedury Schulz2() 0.032s

Dla małych macierzy metoda Schulza jest porównywalnie szybka do metody Gaussa.

6 Wnioski

Metoda Schulza to bardzo ciekawa metoda odwracania macierzy. Jak widać po testach umożliwia szybkie obliczenie macierzy odwrotnej z dużą dokładnością. Dla dużych macierzy jest zdecydowania szybsza niż metoda eliminacji Gaussa, więc prawdopodobnie jest szybsza od zdecydowanej większości metod bezpośredniego odwracania macierzy. Jest również łatwa do zaimplementowania. Jedynym problemem w tej metodzie może być wyznaczenie

macierzy X_0 , ale dla większości macierzy powinien się sprawdzić jeden z podanych wyżej sposobów. Warto stosować metodę Schulza do odwracania dużych macierzy.

7 Źródła

 F. Soleymani, Predrag S. Stanimirović "A Higher Order Iterative Method for Computing the Drazin Inverse", The Scientific World Journal, Volume 2013, Article ID 708647, 11 pages